Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.
Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.
Редакція пôдъ ч. 4 Улиця св. Антонього.
Письма приймають ся лишь франкованѣ.
Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ бôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.
Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 46. Середа 27 Лютого (11 Марта) 1891. Рôкъ I.

Переглядъ полiтичный.

Министръ финансôвъ Штайнбахъ, прирѣкъ санкціонувати еще въ протягу сего мѣсяця уставу краеву о поборахъ консумційныхъ. Закиды, дѣланѣ тôй уставѣ зô стороны правительственнои, дадуть ся усунути въ дорозѣ розповядженъ министеріяльныхъ. Зô взгляду на ту вѣдомôсть, розпочато въ выдѣлѣ краевôмъ приготовавчѣ роботы, щобы вже бôдъ нового кварталу бôдкрыти то нове жерело доходôвъ краевыхъ.

Якъ добре всѣмъ звѣстно Франція бôдъ довшого часу выступала въ оборонѣ покрывдженои людности Альзаціи и Льотарингіи и передъ цѣлымъ свѣтомъ зазначувала що край сей, пôдъ правительствомъ нѣмецкимъ переходить крестну дорогу. Колижъ теперь нѣмецке правительство объострило еще приказъ пашпортовый, въ Альзаціи и Льотарингіи, Французы наробили страшенного крику голосячи на весь свѣтъ про терпѣнія нещаснои Альзаціи и Льотарингіи, а заразомъ кидаючи болотомъ на Нѣмцѣвъ. Нѣмцѣ сидѣли тихо, но Альзатцямъ було того вже за богато, и выслали адресу до цѣсаря Вильгельма, въ котрôй заявляючи, що Альзація и Льотарингія стоить на грунтѣ уставъ и бôдносинъ истнуючихъ, найенергичнѣйше бôдпихають всяке мѣшанье ся до справъ еи чинникôвъ чужихъ, и що жадна заграничка агитація не зможе змѣнити еи усособленя.

Що значить ся адреся? Чи не ясно зазначили туть тѣ, котрѣ еѣ пôднесли, що Франціи не знають и знати не хотять? Для Нѣмеччины то побѣда, може бôльша надъ седаньску, а Франція мусить поневôльно упокорити ся! Одобрити Алзацію и Льотарингію для того, що край сей насильно вырываѥ ся зъ рукъ Нѣмцѣвъ, а стремить до Франціи, то задушевша Французôвъ гадка, показало ся однакъ, що хибною онабула и завела ихъ.

Нѣмецка праса тѣшить ся, мовчить не французка, котра хотѣлабы всѣми способами зменшити силу подѣѣ тои, та годѣ противо воды плысти.

Въ губерніяхъ полудневыхъ россійскихъ и западныхъ выдано розпоряджене, дотычаче безпроволочного приступленя до подрôбного обчисленя мешкаючихъ тамъ чужинцѣвъ, головно кольонистôвъ безъ взгляду на то, чи суть они пôддаными россійскими чи нѣ.

Пôдъ карою 500 руб. або тримѣсячного арешту, не будуть бôдъ теперь чужѣ пôдданѣ змѣняти мѣсця побуту, безъ попередного донесеня о тôмъ властивôй власти поліційнôй. Дорогою тою хотять власти мѣсцевѣ забезпечити собѣ матеріялъ въ справѣ кольонизаціи Россіи полудневои, котрый то матеріялъ послужити маѥ до дальшого опрацьованя питаня того въ Министерствѣ справъ внутрѣшныхъ.

Въ Сербіи увязнено депут. Становвича, того самого, котрый не давно выдавъ брошуру, выступаючи въ нѣй противо регенціи и правительства. Становвичъ всегда бувъ ворогомъ такъ короля якъ и б. министра Гарашанина. Наколи раціоналисты въ руки свои переняли керму правительства, зробили они Становвича высшимъ урядникомъ при министерствѣ финансôвъ. Радикалы однакъ сербскѣ змѣнили ся не до пôзнаня, и старали ся всѣми силами о зближенье ся до короля и регенціи.

Становвичъ зôставъ вѣрный своимъ засадамъ и ставувъ въ опозиціи до давныхъ союзникôвъ. Самолюбство доповнило мѣры. Становичъ бувъ певный, що увôйде въ складъ нового габинету, надѣя завела и тому то загадавъ бнъ бôдзначити ся въ иншій способъ; выступивъ яко ворогъ старого порядку и завôзвавъ скупщину, щобы она знесши реґенцію, приняла въ руки свои правлѣнье. Скупщина надзвычайною бôльшостію голосôвъ дозволила его увязнити.

Выборы.

Выборы до Думы державнои зъ куріи бôльшихъ посѣлостей, выпали вчера якъ слѣдуѥ;

Въ округѣ Львôвъ—Городокъ, выбрано одноголосно дотеперѣшного посла Є. Е. Министра Филипа Зальеского.

Въ Бохнѣ выбрано знову Атаназія Беное 41 голосами. Одна картка порожна.

Въ Бережанахъ на 12 голосуючихъ одержавъ г. Альфонсъ Чайковскій 11 голосôвъ — и зôставъ выбранымъ.

Зъ куріи бôльшихъ посѣлостей Чортковъ-Залѣщики-Гусятынъ на 63 голосуючихъ выбрано дотеперѣшного посла, гр. Адама Голуховского, 62 голосами.

Въ Яворовѣ выбранымъ зôставъ знову одноголосно (30 голосами) дръ. Володимиръ Козловскій.

Въ Коломыѣ на 97 голосуючихъ, отримавъ дръ Генрикъ Вѣельовѣйскій 56 голосôвъ, а дотеперѣшный посолъ, Яковъ бар. Ромашканъ, 40 голосôвъ. Одна картка порожна. Выбраный протое посломъ дръ Генрикъ Вѣельовѣйскій.

При выборѣ зъ бôльшихъ посѣлостей зъ округа Краковъ-Хршановъ, голосовало 45 управ-

КРЕСТЪ НА СТЕПѢ.

(Перекладъ зъ І. Корженьовского).

(Дальше).

Фѣрманъ взявшись за шапку, мягонькимъ о скôлько змôгъ голосомъ, озвавъ ся:

— Гей панове громада! а далеко ще до Богополя?

— Пôвторы милѣ — грымнуло кôлькохъ равомъ поглядаючи на коляску и стоячу за нею брыку зъ рѣчами и кухнею.

— Атъ! чортôвскій край — бôдвернувшись бôдъ нихъ, каже Михайло сердитый — ѣдемо, ѣдемо, и ось маешь тобѣ, пôвъ милѣ уѣхали.

Семенъ усмѣхавъ ся, щось коло коня поправляючи.

— А, о! Козакъ зъ насъ смѣе ся — каже льокай.

— Ба смѣе ся теперь бестія, здуривши насъ, що двѣ милѣ — бôдворкнувъ фѣрманъ — треба було тамъ заночувати. Иди спытай, що панѣ велить зробити. Дальше ѣхати годѣ.

Льокай злѣзъ зъ козла, та пôдбѣгъ до дверцять карыты.

Панѣ обѣ выглянули бконьцемъ и ажь налякались, видячи сей сумный образъ краю, сю корчмиско обдерту, тыхъ людей, котрыхъ поганый выглядъ и зухвала постава, взбуджували поневôльне пôдозрѣнье. Дотого ще вечѣрня мрака и пустивший ся дрôбный дощикъ, додавали цѣлому тому образови дикости и нужденности.

— Що за поганый край! — рекла тѣтка — яка шкода, що мы туды поѣхали.

— Туды? — озвала ся Калинецка — абожь є иниа дорога?

— Та вжежь, що мы могли ѣхати почтовымъ гостинцемъ. Раѣли дядинѣ, що туды безпечнѣйше.

— Мабуть дядинка знала що робить, та розважила добре, коли пристала на ту дорогу — сказала молодиця. — Не журѣть ся тѣтечко, ничь намъ не буде.

— Михайло, каже що дальше ѣхати годѣ; дежь туть намъ ночувати?

— Лишь бы мѣсце для коней — каже молода — мы и туть задрѣмаемо.

Переговоривши ся такъ, обѣ невѣсты зсѣли, тай хотѣли увôйти до корчмы. На дорозѣ сидѣвъ собѣ якійсь невступа Украинець, зовсѣмъ не гадаючи дати дороги панямъ.

Семенъ котрый якъ разъ тутки бувъ, зôгнувшись, такъ ему шепнувъ:

— Встань чортôвъ сыну а нѣ о то я пôдойму тебе.

Хлописко схопивъ ся, липнувъ на козака, тай пôйшовъ собѣ. Тои услуги однакъ не спостерѣгла Калинецка и зовсѣмъ на ню не звважала. Въ корчмѣ не було нѣ куточка, де-бы можна було постелитись на нôчь. Людей була повна хата, а були то по бôльшôй части чужѣ люде, влекучѣ ся зъ косами та граблями на заробокъ у степъ. У комина варила жидôвка вечеру, за шинквасомъ рудый и обдертый жидиско, наливавъ горѣвку обступившому его гуртови. На столѣ сидѣвъ музыка зъ новою скрипкою, та короткимъ выгнутымъ смыкомъ рипѣвъ по ней страшенно украинку, до котрои парôбки бренкали косами до такту а жѣнки плещучѣ въ долонѣ, моргали очами заманюючи до танцю. Въ одномъ кутѣ, піяна галайстра, згнущала ся надъ якоюсь слѣпою такожь піяною бабою, котра имъ за троляка репетувала „Отче нашъ“ несамовитимъ голосомъ.

Той гомôнъ, на котрый склали ся, вискъ крикливои жидôвки, плаксива мольба піянои бабы, рипѣнье скрипки, реготъ дѣвокъ, гуканье хлопôвъ; та задуха корчмова зъ горѣвки, тютюну и жидôвского ґаздôвства; сей видъ розузданого и пяного гурту; такъ всполохавъ нашѣ путницѣ, що жахнувшись, чимъ скорше скрыли ся въ повозѣ.

Межи тымъ Михайло розглянувшись въ стайнѣ, побачивъ, що конѣ буде можна помѣстити якъ будь, ставъ выпрягати ихъ. Тогды Семенъ приступивъ до него тай каже:

— Ночуете тутъ?

— Колибъ не говоривъ ты, що двѣ милѣ, булибъ мы ночували тамъ.

неныхъ. Выбрано дотеперѣшного посла гр. Антонього Водзицкого 39 голосами. Левъ Хршановскій мавъ 6 голосôвъ.

Въ Новôмъ Сончу було голосуючихъ 56. Выбраный дотеперѣшный посолъ Іосифъ Фавстинъ Жукъ Скаржевскій 54 голосами. Двѣ картки порожни̂.

Въ Перемышли голосуючихъ було 56. Выбраный посломъ 45 голосами Владиславъ Краиньскій. Левъ Хршановскій отримавъ два голосы. 9 картокъ було порожныхъ. Дотеперь бувъ посломъ зъ округôвъ Перемышль Ярославъ Станиславъ Высоцкій.

На 50 голосуючихъ въ Ряшовѣ отримавъ гр. Іоанъ Стадницкій 44 голосôвъ, Станиславъ Щепановскій 6 голосôвъ. Выбраный протое посломъ гр. Стадницкій. Дотеперь бувъ посломъ дръ Станиславъ Мадейскій.

Въ Рогатынѣ було голосуючихъ 57. Северинъ Генцель зъ Шоломыѣ отримавъ 40 голосôвъ, а дотеперѣшный посолъ Мечиславъ Онышкевичь 17 голосôвъ. Выбраный протое зôставъ Ст. Генцель.

Въ Станиславовѣ на 59 важныхъ голосôвъ, зôставъ выбраный знову Стан. Цьеньскій 59 голосами. 30 картокъ було порожныхъ.

Въ Сяноцѣ голосовало 52 управненыхъ. Одноголосно выбраный Мечиславъ Урбаньскій, властитель Гачова. Дотеперь бувъ посломъ п. Левъ Гротовскій.

Въ Тарновѣ було 40 голосуючихъ. Владиславъ Струшкевичь отримавъ 39 голосôвъ и зôставъ знову выбраный.

Въ Тарнополи було голосуючихъ 61. Левъ Хршановскій отримавъ 59, Михаилъ Гарапихъ 2 голосы. Выбраный протое Левъ Хршановскій. Дотеперь бувъ посломъ гр. Пининьскій.

Въ Вадовицяхъ на 36 голосуючихъ зôставъ знову выбраный посломъ Станиславъ Клюцкій.

Въ Золочевѣ выбрано одноголосно (58 голосами) Аполинарого Яворского.

Въ Жолквѣ выбрано одногосно дотеперѣшного посла Томислава Розвадовского 37-ма голосами.

Въ Золочевѣ ôдбуло ся въ недѣлю зôбранье репрезентантôвъ бôльшои посѣлости, на котрôмъ п. Яворскій выголосивъ довшу промову, зазначаючи мѣжь иншими, задачу и працю будучои дельегаціи польскои, котра попирати буде слушни̂ бажаня дотеперѣшныхъ союзникôвъ. Станиславъ гр. Бадени положивъ натискъ, що край подѣляе поглядъ, выголошоный п. Яворскимъ, и зъ надѣею глядить на будучу політику Кола. Выбôръ п. Яворского мае бути не лишень узнаньемъ для него, але доказомъ, що край зъ політикою Кола солидаризуе ся.

Зборы рѣшили votum довѣрія для п. Яворского и одноголосно поставили его кандидатуру.

Стислѣйши̂ выборы въ Празѣ ôдбудуть ся дня 16 с. м.

Значни̂ змѣны зайшли при выборахъ въ полудневôмъ Тиролю, де мѣсто дотеперѣшныхъ народово-либеральныхъ Итальцѣвъ выбрано представителѣвъ народово-кльерикального напряму. Въ иншихъ частяхъ Тиролю и Форальбергу побѣдили кандидаты партіи кльерикальго-консервативнои. Велика посѣлôсть въ Чехахъ выбрала якъ до теперь 17 консервативныхъ и 6 нѣмецко-либеральныхъ. Велика посѣлôсть въ Горѣшнои̂ Австріи 2 консервативныхъ и Министра гр. Фалькенгайма. Велика посѣлôсть въ Кроаціи 2 нѣмецко-либеральныхъ. Велика посѣлôсть на Шлезку 3 нѣмецко-либеральныхъ.

На Буковинѣ выбрано четырохъ Румунôвъ, трехъ нѣмецко-либеральныхъ, 1 Русина (дръ Василь Воляна, той вступае до клюбу Гогенварта), 1 Поляка.

Въ Тріестѣ четверте тѣло выборче мѣйске выбрало знову Наберґоя депутованымъ до Думы державнои.

Изба гандлева въ Ґориціи, зôбравши ся въ числѣ 18 членôвъ, выбрала одноголосно Coronini-ого, котрый, причисливши до того голосы въ мѣстахъ отримани̂, выбраный зôставъ загаломъ 1.105 голосами.

Що говорять шизматики про „православіе" и католицизмъ.

Якъ що напише католикъ або Полякъ про Россію и еи „Православіе" то сторонники шизмы здвигають раменами и зъ насмѣшкою говорять: тому не ма що вѣрити, бо се сказане зъ фанатичнои пристрасти. — Не поможе вся безсторонность писателя, не поможе чисте поданье голыхъ фактôвъ, выстарчае, щобы надъ цѣлою рѣчею перейти до порядку дневного, для того лишень, що о тôмъ пише католикъ або Полякъ. Одже, може таки̂ недовѣрки повѣрять бодай самому москалеви, и то ще такому, якъ харкôвскій архіепископъ Амврозій, котрый ось що сказавъ о своимъ православію на зôбраню брацтва Пресвятои Богородицы въ Петербурзѣ.

Зазначивши, загальный упадокъ вѣры и пошанованя для православія помежи высшими верствами суспôльности российскои, згаданый шизматицкій достойникъ такъ закôнчуе свою бесѣду, котру подала ґазета „Свѣтъ": „Мы збились зъ дороги — каже ôнъ. Мы забули, що треба намъ бути не лишь христіяньскимъ, але и православнымъ народомъ. Предки наши̂, зъ часôвъ попереджаючихъ реформу Петра Великого, охоронили насъ передъ покушеньемъ Папы Римского и католическимъ ярмомъ. Щожь зъ того, коли по Петрѣ В. мы не зъумѣли забезпечити ся ôдъ протестантизма, котрый розтворивъ дверѣ христіяньского свѣта, щобы черезъ нихъ погляды и обычаѣ поганьски̂ наплыли."

Тое признанье ся до лютерства „православного" владыки есть тымъ важнѣйше, що доси Россія на всѣ способы, навѣть найострѣйшими карами на мнимыхъ клеветникôвъ, ôдпирала ôдъ себе тое пôдозрѣнье, що еи православіе проникнуте вже наскрôзь духомъ лютерскимъ. Якъ же оно мало выпасти инакше, скоро вже ôдъ многихъ лѣтъ по академіяхъ и семинаріяхъ духовныхъ россійскихъ, до науки теольогичнои уживано пôдручникôвъ протестантскихъ, а фильозофію по университетахъ выкладано пôсля основъ раціонализму. Не диво. Шизма, то галузь ôдорвана ôдъ пня вселеньскои католицкои Церкви, тожь мусить засохати и бути точима рôжнымъ плюгавымъ хробацтвомъ недовѣрства.

А теперь послухаймо ще другого шизматика, що говорить ôнъ о католицкôи Церкви. Тутъ вже видне таке упокоренье передъ величіемъ и могучостію правдивои Церкви, така зависть та встыдъ, що имъ самымъ приходить ся нидѣти въ крайнôмъ запущеню духовôмъ, мимо протекціи россійского правительства, тогды, коли католицизмъ гонимый и пригнетаный розцвѣтае чимъ разъ красше и буйнѣйше. Помежи тыми вѣршами чоловѣка честного, але опутаного шизматицкими упередженями, видно щось, якбы слезы болю и пониженя.

„По всѣхъ бôльшихъ державахъ Европы, пише кн. **Мещерскій** въ своѣмъ *Гражданинѣ*, спостерѣгаемо нынѣ прикметный проявъ: всюди католицки̂ елементы пôдносять голову, горнуть ся къ собѣ, уряджують ся и збирають, до менше або бôльше рѣшучои борбы зъ елементами свѣтскими. Осередкомъ того руху, того звороту въ сторону Церкви, духовеньста и религіи, есть ôдъ якогось часу Нѣмеччина, де змаганя Виндгорста, при его розумнôмъ поступованю и геройскôмъ мужествѣ, начинають вѣнчати ся красными здобутками. Нѣмецке центрумъ, будучи стороннництвомъ гонимымъ и заледво терпимымъ за Бисмарка, перемѣнюе ся теперь въ пристань політичнои религійнои и духовои свободы. Сей успѣхъ всюды розбуджуе ревнованье и заохочуе до наслѣдованя.

Католики другихъ державъ, цѣлою душею бажають создати у себе таки̂ дружины

— Добре вамъ буде и тутъ — ôдповѣвъ козакъ усмѣхаючись.

— Ба, добре, коли инакше не можна; кониска втомлени̂ якъ сто чортôвъ.

— Збуди мене якъ будешь лягавъ, я теперь засну.

— Добре, добре, — каже Михайло — а коли ôдвернувъ ся козакъ, плюнувъ та воркнувъ: — Иди къ чорту!

Коли они такъ розмовляли, тѣтка выдубувши зъ брыки малу перекуску зъ нескупыхъ Дашôвскихъ запасôвъ, наказала людямъ не спати а пильнувати, сама же по хвилѣ, зморена трудомъ, заснула. Панѣ Калинецка ôдрѣкшись тѣтченого почестунку, всунулась глубше въ карыту, зажмурила очи мрѣючи та розмышляючи, сонъ якось не приходивъ.

Вже було коло пôвночи. Тѣтка спала, льокай на козлѣ храпѣвъ, въ корчмѣ затихло, жидôвка перестала лепетати, а весь пияный гуртъ насваволившись доволи, лягъ спочивати.

Втомлена безсоніемъ молодиця наша, щобы порѣзвѣти та остудити одробину горячки, котру въ собѣ почула, выхилила голову черезъ ôконце на дворъ. Туть дивно ѣй стало, побачила бо наразъ якогось чужого чоловѣка, котрый середъ ночи туды и сюды ходивъ. Навикша дивитись въ темнотѣ и при мглавôмъ свѣтлѣ многихъ выплывшихъ на небо зôръ, могла розпôзнати, що не бувъ то простый селянинъ, нѣ оденъ въ еи людей, а двôрскій козакъ; тое лишь застановляло еѣ, ôдки ôнъ туть взявъ ся и чого въ ту пору туть пильнуе.

По хвилѣ почула щось, мовь бы гомôнъ копытъ коня, бѣгучого сильнимъ клусомъ. Наслухуючи̂, всунула ся ще дальше въ ôкно и назрѣла дѣйстно якогось ѣздця, приближуючого ся ôдъ Богополя. Коли зрôвнавъ ся зъ блукаючимъ ся козакомъ, на разъ осадивъ коня и озвавъ ся:

— Семене! чи то ты?

— Я, — ôдповѣвъ козакъ. — А де ѣдешь?

— Панъ пôславъ довѣдатись.

— Цытъ: не кричи. Ѣдуть ось — каже Семенъ, показуючи карыту — навертай до пана и скажи. Най буде супокôйный, я вже не засплю.

— Здоровъ будь, Семене! а нема въ тебе тютюну?

Семенъ добувъ капчукъ, сидячій на конѣ, прибраный такъ само козакъ, взявъ тютюну въ жменю, выймивъ зъ за пояса люльку, шкробнувъ, вытрясъ и набиваючи еѣ, сказавъ:

— А сонъ не морить?

— Я зъ вечера дрѣмавъ — ôдповѣвъ Семенъ — и на силу втихомиривъ піякôвъ, щобы ѣй дали заснути. Ѣдь Гарасиме, ѣдь, бо тамъ батько жде.

Завернувъ Гарасимъ коня и погнавъ скорымъ клусомъ, Семенъ же знову ставъ проходжувати ся, оглядаючись пильно на всѣ боки.

Всю тую бесѣду панѣ Калинецка чула, та годѣ еѣ було змѣрковати, що она значить. Тое ѣй лишь пригадало ся, що сего козака вже видѣла передъ корчмою, коли выйшла зъ карыты, якъ голосомъ и морганьемъ картавъ хлопôвъ, коли не хотѣли вступитись зъ дороги, якъ зъ видимою честію споглядавъ на неѣ, дививъ ся въ очи, мовь бы хотѣвъ вчинити все, чогобъ забажала.

Не бувъ ли ôнъ проводиромъ ихъ, сторожомъ наставленымъ, дбаючимъ о ихъ безпечнôсть въ дорозѣ? Онъ казавъ передати панови, що не заспить, щобы бувъ супокôйный. Щожь то за панъ що о ню журивъ ся? и кто надавъ ѣй такого вѣрного слугу для безпечности въ дорозѣ? Гадки снувались помотани̂ а серце свое шептало:

Хтожь бы се бувъ якъ не ôнъ, про котрого такъ любо розгадувати, такъ солодко мрѣти; якъ не той, котрого умъ, успособленье, привязаннôсть, представляли ся ѣй въ якъ найкрасшôмъ свѣтлѣ. Зъ тыми гадками заснула, а рѣзвячій и на свѣжôмъ воздусѣ прінтный сонъ, досвѣта вже, пôдкрѣпивъ еи силы на дальшу дорогу.

(Дальше буде.)

на подобіє нѣмецкого центрумъ. Треба передъ всѣмъ пôдчеркнути се, що бажанье тоє проявляє ся одночасно въ Франціи и Австріи. Але якіи-жь виды достигненя того намѣру мають обѣ тѣ державы?

Що до Франціи, слаба надѣя, и буде такъ доти, доки она оставати буде републиканскою. Революція бо выжолобила надто глубокій слѣды на скрижалахъ исторіи цивилизаціи сучастной Франціи. Гоненье Церкви, духовенства и религіи вздовжь майже цѣлого столѣтія, дуже розрушило въ душахъ Французôвъ тѣ чувства, безъ котрыхъ ніяке религійне сторонництво остоятись не може, именно, чувства чистои любви Бога и ближного. Тамъ теперь передъ всѣмъ ставляє ся интересъ, и то тѣлесный, физичный. Нова програма выроблена духовенствомъ католицкимъ, зъ яснымъ напрямомъ перетворити партію монархичну въ сторонництво клерикально-консервативне, намагає перещипити на грунтъ французкій пѣлу организацію католицкого нѣмецкого центрумъ, о чôмъ сумнѣватись годѣ. Але въ Франціи треба тоє все переробити, якбы сказавши, пôдъ уставными ударами свѣтскои и безбожнои републики.

Инакше въ Австріи. Туть бо на кермѣ Державы стоитъ Апостольство Габсбурского дому; туть самъ Господь Богъ, якъ кажуть, приказує католикамъ носити голову высокомѣрно; туть нѣмецкій протестантизмъ єсть приблудою зъ чужихъ сторôнъ, и не єму туть гадати о гоненю католицкои вѣры.

Въ Австріи на кождôмъ поли и въ средѣ каждои народности, церковно-католицки елементы остають ядромъ найздоровшои, наймоцнѣйшои и наймилѣйшои политичнои силы.

Въ Чехахъ, на Моравахъ, въ Галичинѣ, Хорватіи, Тиролю и въ Угорщинѣ, не згадуючи вже другихъ меншихъ пôдрядныхъ провинціи, всѣ зрѣлй и историчнй завязки образують собою сторонництва центрумъ, о Австріи одъже можна сказати се, що Паскаль каже о вселенной, — що осередокъ тяготѣня нагодить ся туть въ каждôмъ пунктѣ".

Не наводячи вже дальшого змѣсту того знаменительного починку кн. Мещерского, треба намъ прибавити ôдъ себе то; що насъ не дивують зовсѣмъ тѣ слова неповольного восхищеня надъ католицкою Церквою, человѣка хотяй чужою тôй Церкви, але справедливого и мыслячого.

Примѣривши гниль и розпадъ струпѣшѣлои шизмы, служиндѣ деспотизму и рабынѣ царскои политики, до повнои свободы и жизненного розцвѣту католицкои Церкви, треба бы бути хиба слѣпымъ, щобы не побачити де правда и святость возлюбленницѣ Христовои. Щожь зъ того однакъ, коли хотяй очи видять и подивляють, а серце далеке та зимне . . . . Може зъ часомъ якъ доскулить тое, надъ чимъ горює Архіепископъ Амврозій, може зъ часомъ и серце зôрве ся въ сторону правды . . .

Кроника.

— **Духовни рекульекціи**. Епископскій ординаріятъ въ Станиславовѣ выславъ дня 27 лютого с. р. н-ръ 644 деканальнымъ урядамъ слѣдуючій циркуляръ: „Пôсля ôдозвы епископ. львôвскои консисторіи обр. лат. зъ дня 14 с. м. н-ръ 729, зачнуть ся зъ кôнцемъ марта с. р. духовни рекульекціи оо. Мисіонерôвъ обр. лат. для парохіянъ тогоже обряду въ Залѣщикахъ, Мельницѣ, Скалѣ и Язловцѣ а потôмъ будуть ся ôдбувати рекульекціи и въ другихъ костелахъ мѣсцевостей тамошного деканату, якъ: въ Устечку, Червоногородѣ, Тлустôмъ, Кривчôмъ и Борщовѣ. Понеже можна надѣяти ся, що въ тыхъ упражненіяхъ духовныхъ также и вѣрнй нашого св. обряду схотять взяти участь, то поручає ся пр. оо. парохôвъ вспôмненыхъ мѣсцевостей, якъ и въ окрестности завôзвати, щобы о скôлько ихъ душпастырскй занятія на то позволять — на выразне однакъ завôзванье дотычныхъ лат. парохôвъ — слуханьемъ св. сповѣди, отправою св. литургіи и подаваньемъ св. причастія для высповѣдавшихъ ся вѣрныхъ не залишили нести духовну помôчь дотычнымъ парохамъ лат. въ часѣ вспôмненыхъ рекульекцій.

— **Степень докторôвъ** медицины одержали въ Краковѣ пп. Кароль Айзенберґъ зъ Кракова и Стефанъ Богойскій, родомъ въ Шуфнаровы.

— **Зъ Парижа** до Москвы пѣхотою. Два молодй Французы пп. Payrament и Marait, выйшлѣ во вторникъ 20 сѣчня зъ Парижа пѣшки до Москвы, де станутъ на отворенье выставы французкои. Дорогу вызначили собѣ черезъ Luison, Laon, Lieye, Кольонія, Берлинъ, Варшава Минскъ литовской, Смоленьскъ.

— **Смерть на мѣсци** понѣсъ въ Краковѣ Иванъ Вялуха, зарôбникъ, занятый працею въ камѣнюломахъ братей Брумерôвъ. Ôдламкомъ каменя зôставъ такъ сильно удареный въ голову, що пукла єму чашка.

— **На выставѣ французкôй** въ Москвѣ, котра незадовго буде отворена, будуть выставленй не лишень выробы, походячй въ Франціи но и зъ єи кольоній. Знатнѣйшій удѣлъ возьме Альґиръ, котрого выробы по разъ першій покажуть ся въ Россіи. Крôмъ Альґиру выставцею буде и Тунисъ, котрого продукты и выробы также не суть въ Россіи звѣстнй. „Новоє Время" пише, що урядовый органъ тои выставы, выходячій до теперь въ Парижи, ôдъ дня отвореня выставы буде выходити въ Москвѣ.

— **Въ Россіи** має повстати небавомъ товариство торговельне, маюче на цѣли реґульованье вывозу збôжа россійского за границю. Капиталъ закладовый дôйде до 75 миліонôвъ рубл. а товариство буде мати филіи у всѣхъ портахъ.

— **Населенье загальне** Королевства польского выносило дня 1 сѣчня 1890 року 8,256.562 мешканцѣвъ числячи въ то людность сталу и несталу. Найбôльше числили губерніи: варшавска (1,429.497) и пьотрковска (1,091.217), найменше сувальска (598,923). Причина того єсть, що въ першихъ двохъ пôдносять число людей численнй и людни мѣста, а заразомъ огнища промысловй; послѣдна губернія єсть чисто рôльнича, а при тôмъ одна зъ найменшихъ губерній.

— **Осторога.** Пиґулки Бранда, такъ зовимй швайцарскй, котрыхъ ôдъ давна не вôльно було у Вѣдни спродавати, зôстали заказанй Министерствомъ справъ внутрѣшныхъ въ цѣлои Австріи.

— **Анализа пива.** Въ Варшавѣ повставъ проектъ урядженя тамъ уряду анализы пива тамошныхъ броварôвъ. Выслѣдки анализы мають ся оголошувати, а властителѣ броварôвъ, котрй до пива уживають шкôдливыхъ здоровлю суррогатôвъ, будуть каранй.

— **Въ Темешварѣ** засуджено на смерть черезъ повѣшенье двохъ розбôйникôвъ, Павла Криштy и Петра Мокачуя по причинѣ подвôйного убійства и рабунку, поповненого при вспôвудѣлѣ цѣлои банды збуѣвъ въ Шакосъ въ р. 1888 на родинѣ купця Бонигадієґо, котрого разомъ зъ жѣнкою страшенно убили и обрабовали. Инпшихъ членôвъ банды засуджено на до смертну або многолѣтну вязницю.

† Посмертнй оповѣстки.

Робертъ Сасъ Терлецкій. Загальный жаль зворушивъ всѣхъ, котрй мали способнôсть зближити ся и познати сего честного мужа и щирого труженника суспôльного, на вѣсть о єго предвчасной и ненадѣйной смерти. Яко ц. к. Радця Намѣсництва и шефъ президіяльного бюра, покôйникъ ôдвначувавъ ся такою совѣстностію труду а при тôмъ такимъ тактомъ въ ôдносинахъ зъ пôдвладными своими, що здобувъ собѣ высоке поважанье высшихъ властей и щиру приклоннôсть пôдчиненыхъ. Мимо пôдупадаючого чимъ разъ бôльше здоровля, не сходивъ ôнъ нѣ на хвилю зô свого становиска, на котрôмъ мовъ-бы на выломѣ борця — постигла єго смерть. Въ 45 роцѣ житя, въ вѣку найкраспôмъ, де ще богато честного труду для Державы и суспôльности мôгъ ôнъ принести, нестало намъ б. п. Терлецкого, и нынѣ хоронимо єго останки зъ серцемъ переповненымъ жалемъ.

Вѣчная єму память!

Францъ Ксаверій Микльосичь * 1813 † 1891. Въ Суботу нагло закôнчивъ житье въ Вѣдни, знаменитый славистъ, професоръ вѣденьского университету, великій пріятель руского народа и знавця єго языка, нагло убувъ зъ рядôвъ труженникôвъ на поли науки. Єго праця яко професора выплекала цѣлу дружину ученыхъ языкознавцѣвъ, а яко писатель оставивъ ôнъ по собѣ дѣла, котрй не збудуть николи свого великого значеня въ науцѣ.

Найголовнѣйшимъ єго трудомъ єсть монументальне дѣло: порôвнательна граматика славяньскихъ языкôвъ, котре ставляє єго въ главѣ всѣхъ славяньскихъ фильологôвъ. Всѣ єго другй ученй труды ôзначують ся яснымъ выкладомъ, докладнымъ розложеньемъ научного матеріялу, доказами черпаными зъ старинныхъ памятникôвъ литературы. При тôмъ велика совѣстнôсть и умѣреннôсть въ высказуваню своихъ поглядôвъ цѣхує сего великого славяньского ученого.

Для граматики нашого языка положивъ Микльосичь непремѣннй заслуги, ôнъ бо першій научно удовôднивъ ôдрубнôсть єго ôдъ другихъ побратымчихъ языкôвъ. Тожь вдячнôсть за сей трудъ, и жаль за втратою такого труженника глубоко ôдчуває цѣла Галицка Русь.

Послѣднй вѣсти.

Архиепископъ Мавпасъ умеръ въ Задарѣ.

Мѣсто Люнденбурґъ, на Моравѣ, въ водѣ въ наслѣдокъ розливу рѣкъ.

Вода Дунаю въ Пештѣ страшно взбирає. Комисія наводненя зарядила всякй можливй средства охороны.

Революція въ Чѣлѣ взмагає ся чимъ разъ бôльше. Тельграмы зъ Iquique доносять, що войска партіи конгресу побили армію правительственну. Цѣла провинція Тарапаца зôстає теперь пôдъ зарядомъ партіи конгресовои.

Въ сферахъ добре поинформованыхъ говорять, що не пôдлягає сумнѣвови, що примасомъ угорскимъ зôстане кс. Samossa архіепископъ зъ Ерльау. О перенесеню престола примаса зъ Остригоня до Будапешту рѣшить парляментъ.

Италійскій министръ робôтъ публичныхъ оголосивъ справозданье, пôсля котрого на реґуляцію Тибру выдано до теперь 65 миліонôвъ. Министръ обчислює, що до цѣлковитого робôтъ укôнченя потреба еще $45^1/_2$ миліонôвъ лирôвъ, котрй однакъ буде мусѣла дати держава, понеже заключеный недавно договоръ правительства зъ мѣстомъ, увôльняє громаду цѣлковито ôдъ зобовязань що до удѣлу коштôвъ въ реґуляціи Тибру.

Торгъ збôжемъ.

10 марта	Львôвъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	8.——8.25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.——8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.——6.35
Ячмѣнь	6.——6.75	5.25—7.—	4.85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.——6.70	5.80—6.35	5.75—6.20	6.20—7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.
Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.
Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ одъ —·— до —·— зл.

Переписка Редакціи.

Всп. О. Р. на Буковинѣ. Просимо о кореспонденцію въ тôй справѣ, котру намъ пôднести радите. Мы въ словомъ ôдъ себе мусимо ще повстримати ся, вашь яко личный поглялъ, помѣстимо.

Всп. Отцямъ жадаючимъ высланя имъ книжокъ Свящ. Л. Бобровича, вышлемо небавомъ.

Всечестнымъ кореспондентамъ нашимъ, котрыхъ дописи були помѣщенй, маємо честь пригадати, що лишь на заявлене намъ письменне желанье, авторскій гонораръ виплачувати будемо.

— **Зъ Кромну** на Моравахъ доносять, що послѣдкомъ вылеву рѣки Рокитны, зôстало ушкодженыхъ много улицъ и мостôвъ. Одна фабрика мусѣла заперестати руху.

Надôслане

Черезъ посредництво Редакціи „Народнои Часописи" можна получити слѣдуючй книжки за переказомъ почтовымъ:

Библіотека Проповѣдей Томъ I. свящ. Л. Бобровича. Цѣна 1 зл. 50 кр.

Тогожь автора:

Поученье о набоженьствѣ до Сладчай. Серця Іисусового. Цѣна 15 кр.

Тогожь автора:

Святй Мученики. Исторична спомника въ 3 першихъ вѣкôвъ христіяньства. Цѣна 20 кр.

Тй книжки могуть Всч. Священики получити за ôдправленье Службъ Божихъ.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроти кровы, недокревности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дистильованый. До набитя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

РОБÔТНЯ

суконъ мужескихъ

ІОАНА МАЙЗЕНГЕЛЬТЕРА

у Львовѣ, ул. Собѣского, ч. 30

выконує всякй замовленя въ составъ кравецтва входячй, а именно:

убраня цивильнй, для Всеч. Духовеньства тоже и дитинячй

пôсля найсвѣжшои моды

по дуже приступныхъ цѣнахъ.

Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ П. Т. Публики, пишусь зъ высокимъ поважаньемъ

Іоанъ Майзенгельтеръ.

ГАЛИЦИЙСКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручає

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневымъ выповѣдженьемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженьемъ всѣже знаходячй ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженьемъ, будуть опроцентованй почавши ôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Симъ маю честь донести Высокоповажанôй П. Т. Публицѣ, що набувъ я на власность

Магазинъ и робôтню кравецку

п. И. Ґурейского, котрый пôдъ фирмою

ЕМЕРИКЪ СЛУҐОЦКІЙ

при улицѣ Коперника ч. 6 дальше вести буду.

Яко довголѣтный управитель одного въ первордныхъ мѣсцевыхъ фирмъ кравецкихъ, набувъ я въ заводѣ тôмъ вправы въ каждôмъ напрямѣ, такъ, що всѣмъ бажанямъ Высокоповажаныхъ моихъ ôдбирателѣвъ вдоволити можу. Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ Высокоповажанои П. Т. Публики, пишу ся зъ поважаньемъ

Емерикъ Слуґоцкій,
Львôвъ, улиця Коперника 6.

Пробки даромъ и оплачено!

Всякй сорты

МАТЕРІЙ СУКОННЫХЪ

по удивляючо низкихъ, правдиво фабричныхъ цѣнахъ. Рештки на цѣле убранье по 2, 3, 4 зр итд. поручає

Karol Beer, Troppau, (Tuchversandthaus).

Пробки даромъ и оплачено!

Аґентôвъ всюда пошукує ся.

Окулиста Дръ Ґезанґъ,

б. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичнôй клиницѣ проф. Фухса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2 напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

М. В. ТАУБЕРЪ

Заведенье рытовниче и власный выробъ стампиль кавчуковыхъ

тоже и фабрика

марокъ печатковыхъ

ЛЬВÔВЪ, улиця Сикстуска ч. 6.

Замовленя зъ провинціи выконує якъ найскорше.

Котелъ

паровый

урядово выпробованый, о силѣ 1½ коня,

заразъ до спродания.

Близша вѣдомôсть у Льеопольда Литыньского, улиця Пекарска ч. 21 у Львовѣ.

Яковъ Федеръ

мѣскій лѣкарь и акушеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвши въ **Устю зеленôмъ**, лѣчить всякй слабости въ кругъ медицины и хирургіи входячй.

Торфъ прасованый

въ полѣнахъ.

Найтаньшій опалъ за 7 зл. 56 кр. за 20 сотнарôвъ зъ доставою до дому въ простъ зъ Дублянъ, фѣра мѣстить 40 мѣшкôвъ

Замовленя пріймає гандель

Іоана Важного,
Чарнецкого, ч. 2.

Увага. Понеже великій наплывъ замовлень, прошу вчасно замавляти.

Дерево

рѣзане на части 10 цетнарôвъ зъ доставою до дому въ замкненôмъ возѣ 4 зр 50 кр.

На 4 части рѣзане 4 зр. 70 кр.

5 цетнарôвъ **угля сальонового** въ кôсткахъ зъ доставою до дому 3 зр. 50 кр.

Зъ причины великого запасу пріймає замовленя

Торговля Важного,

у Львовѣ, улиця Чарнецкого ч. 2

Сягъ букового дерева по 15 зр. [illegible] доставою.

Новôсть!

Не треба спиритусу щобы заварити воду

въ кôлькохъ минутахъ до зготовленя чаю або кавы на *Non plus ultra* ощаднôмъ „шибковарцѣ“ ôдзначенôмъ на выставцѣ въ Кремсъ надъ Дунаємъ срѣбнымъ медалемъ власного вынаходку знанои тутешнои фирмы:

Фердинандъ Кіндель и Владиславъ Герцъ

Львôвъ, ул. Галицка ч. 15

противъ торговлѣ корѣнной п. А. Маньковского, поручає Веч. Публицѣ свою **Робôтню** и **складъ** зъ всякими предметами въ составъ блахарского дѣла входячими выробами въ великôмъ выборѣ а именно: **ванны всякои величины, до купелѣвъ насѣдовыхъ тушй и кльозеты, парнѣ домовй итд.**; споряджую также покрытье дахôвъ и вежъ церковныхъ бляхою желѣзною, цинковою или мѣдяною, дальше гзимсы, орнаменты и всякй иншй украшеня, при старыхъ будôвляхъ споряджають ся такъ въ мѣсци якъ и на провинціи всякй направы и мальовила дахôвъ. — Пріймають ся также начиня кухоннй до направы и побѣленя по умѣркованыхъ цѣнахъ.

Замовленя зъ провинціи выконую ôдворотною почтою.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ проф. Соксельета

МОЛОКО

стерилизоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленй тымъ молокомъ не слабують на жаднй слабости жолудковй або кишковй и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ.)

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы)

поручає:

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіосѣ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротвôръ, 13 марта 1890.

Вп. Брониславъ Виткевичь, аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апоплексію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко официялиста приватный и зôставати зъ моєю родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, але менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону“**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровя Льеопольда Литыньского“**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали ви найбôльшимъ добродѣємъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.